

Anna Grossman

Biskupin, st. 2a, gm. Gąsawa, woj.
bydgoskie, AZP 44-35/2

Informator Archeologiczny : badania 27, 8

1993

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NEOLIT

Biskupin, st. 2a
gm. Gąsawa, woj. bydgoskie
AZP 44-35/2

Państwowe Muzeum Archeologiczne
w Warszawie

Badania prowadziła mgr Anna Grossman. Finansowane przez Państwowe Muzeum Archeologiczne w Warszawie. Szósty sezon badań. Stanowisko wielokulturowe: kultura amfor kulistych, kultura iwieńska. Neolit, wczesna epoka brązu, obiekty wczesnośredniowieczne.

Badania koncentrowały się w centralnej i wschodniej części stanowiska. Otwarto 6 wykopów o łącznej powierzchni 118 m² oraz kontynuowano prace na wykopach otworzonych w 1989 r. (ok. 20 m²).

Odkryto wschodni skraj drugiego rowu poprzecznego i początek następnego odcinka. Wschodni rów miał długość ok. 21 m (długość pierwszego wynosi 19 m). W przekroju poprzecznym był lejkowaty, zaokrąglony przy dnie. Maksymalna szerokość na powierzchni wynosiła ok. 2 m, przy dnie 0,5 m, a głębokość do 1,55 m od powierzchni ziemi. Odcinek ten badano wzdłuż osi podłużnej obiektu, co pozwoliło stwierdzić, że dno rowu ma przebieg regularny. Wyraźnie zaznaczały się sekwencje wypełnień rozdzielonych warstwami spalenizny, co mogłoby wskazywać na różne fazy użytkowania obiektu (co najmniej dwie). Potwierdziły się również wcześniejsze spostrzeżenia, że rów nie wypełniał się w sposób naturalny na całej głębokości, lecz częściowo został zasypany. Materiał zabytkowy w postaci niewielkich fragm. ceramiki kultury iwieńskiej, fragm. kości zwierzęcych i drobnych krzemieni znajdowany był wyłącznie w wypełniku rowu, w całej jego miąższości.

Wschodni odcinek drugiego rowu poprzecznego wyraźnie skręcał ku północy. Jego zakończenie ma zupełnie inny charakter niż koniec zachodni — łagodnie zwięza się bez śladów umacniania ścianek. Około 2 m na północ od tego zakończenia rozpoczął się następny odcinek rowu. W przekroju poprzecznym miał on kształt dość wąskiego, niesymetrycznego lejka (ok. 1,3 m szerokości na powierzchni i 20–30 cm przy dnie) o prostych ściankach, płaskim dnie i głębokości do 1,6 m. Podobnie jak w drugim rowie poprzecznym i tu stwierdzono dwie fazy wypełniania (użytkowania?) i być może zasypania górnej części. Około 3 m od początku rów ten połączył się z rowem odkrytym tu w latach 50. (określonym jako rów I), który nakrywa wypełniko badanego odcinka. Materiał zabytkowy znajdowany był również tylko w wypełniku rowu (pojedyncze fragm. ceramiki i krzemieni).

W wykopie usytuowanym na zachodnim stoku wzniesienia odsłonięto fragment rowu, który potwierdził przebieg rowu rejestrowanego w poprzednich latach na tym stoku.

Obecne badania potwierdziły kilkufazowość obiektu na wszystkich badanych odcinkach. Układ stratygraficzny między rowem poprzecznym a rowem I wskazuje na to, że obiekt początkowo miał wymiary 40 x 70 m, a następnie został powiększony do 100 m długości i 60 m szerokości.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Państwowym Muzeum Archeologicznym w Warszawie.

Badania będą kontynuowane.